

tre, milers de ciutadans que agermanats per un comú sentiment de dignitat, cenyiren en sa testa venerada la respectable corona de la gloria per ell tan justament mereuada.

No cal dir, que aqueix instant fou el mes felis de la vida d'en Guimerà y que sentia també pregona-ment batre el seu cor y espurnejar els seus ulls al contemplar lo gegantesch de la torrentada que ab mostres d'un gran respecte y una gran cultura es desbordava pausadament a través de la espaiosa plassa per saludar ab magestuosa reverencia en el gran Mestre.

En el moment mes culminant de la manifestació en Guimerà exclamà entre sos amichs. «Jo may hauria cregut que hi hagués tanta gent bona al món.»

* *
*

També fou un acte hermós el del descobriment de l'estatua de'n Manelich al nou Parch de Montjuich. Allà en Guimerà va llegir un inspirat discurs plé de poesia y tot ell vessant d'amor pel nostre poble y la nostra gent.

An aqueix Parch espaiós y sà, perque està aïllat de les impureses que en si porta l'aire d'una ciutat fecondament industrial com Barcelona, tu poble en els moments d'esbarjo, alzaràs el cap per esguardar ab pregona admiració aquell Manelich, tan noble y franch que jamay n'ha concebut l'Humanitat un altre de mes perfecte.

També a ca la Ciutat, en el històrich saló de Cent, els joves poetas dedicaren una vetllada a l'autor festejat, en la que's llegiren un bon nombre de treballs de just mèrit, tots ells fent honor al poeta.

Els que impresionaren mes foren els dels senyors Carner, Sitjà y Pineda, Prat Gaballí, Vinyes y Xavier Viura.

* *
*

En fi altre Homenatge fou el que li dedicaren les dones catalanes en la funció religiosa que tingué lloch a la parroquia de Bethém y una serie de representacions teatrals, *gratis*, que junt ab les conferencies donades per autors de gran valer, completaren les festes del Homenatge.

Una fundacio

En el banquet intim que se celebrà en un dels sa-

lons de la «Maison Dorée» asseyentse al entorn de la taula presidida pel Mestre, els senyors Iglesias, Agulló, Martí y Juliá, Hurtado, Carner, Gual, Puiggari, Vinyas, Morera y Tarragó, de la Comissió Executiva.

Durant el banquet regnà franca cordialitat entre'ls comensals, y el Mestre Guimerà digué com eren fondes les sensacions que havia experimentat durant l'Homenatge.

Les converses se animaren y d'elles n'exi l'idea, apoyada pel Poeta d'instituir una fundació a la que segons proposta de tots els comensals s'en dirà «Premi Guimerà» la qual tindrà per obgecte buscar per suscripcions, medi d'editar les obres dels joves poetas y escriptors deseoneguts ab mèrits, de la nostra terra.

El Jurat de revisió y admissió de les obres, serà presidit per en Guimerà y compost pels senyors de la Comissió, perpetuantse ab aquest «Premi Guimerà» el recort de la festa de L'Homenatge.

L'idea, com a nascuda en aquell moment, quedà naturalment poch puintualisada, esperant per millor ocasió el desenvoluparla y ferle viable desseguida.

* *
*

El cel va voler afavorir en aquesta diada de L'Homenatge a n'en Guimerà oferintnos un dia esplendorós, que ab la olor de la giueta que duyen algunes de les entitats y la esplendidesa del sol, donaven al ambient de Barcelona el cayent de les grans festes.

* *
*

L'extraordinari GUIMERÀ que acaba de donar a llum la «Ilustració Catalana,» es un dels números mes interessants d'entre'ls 312 que porta publicats fins avuy, no sols pel bon gust que demostra totes les seves planes, en les que s'hi veu la mà experta del seu director, sino per l'inmillorable estampació de la casa Thomas y per l'interessant varietat dels personatges que l'informen, veritable tribut d'homenatge al egregi poeta que està festejant Catalunya.

Imprempta de Jaume Joseph.—Granollers.